

Limbaje de programare

Tablouri. Siruri de caractere. Matrice

6 noiembrie 2012

Tablouri: recapitulare

În C, numele unui tablou reprezintă *adresa* tabloului.
NU conține informație și despre dimensiunea alocată.

- ⇒ o funcție cu parametru tablou are nevoie și de lungimea sa
- ⇒ *programatorul e responsabil* pentru a evita depășirea

O funcție cu parametru tablou (= adresa lui) poate *folosi* (citi) sau *modifica* (scrive) elemente.

Calculul unei valori dintr-un tablou

```
double sum(double a[], unsigned len)
{
    double s = 0.;           // trebuie initializata!
    for (unsigned i = len; i--;) // de la sfarsit
        s += a[i];
    return s;
}

#define LEN 4

int main(void)
{
    double a[LEN] = { 1.0, 2.3, -5.6, 7 };
    printf("%f\n", sumtab(a, LEN));
    return 0;
}
```

Rezultatul acumulat (s) *trebuie inițializat!*

Sensul parcurgerii poate conta (sau nu), în funcție de problemă.

Prelucrarea selectivă a unor elemente

```
// media notelor studentilor promovati
double med_prom(double a[], unsigned len)
{
    double s = 0.;           // suma elementelor
    unsigned num = 0;         // numarul elementelor selectate
    for (unsigned i = len; i--;) {
        if (a[i] >= 5) {    // doar pentru anumite elemente
            s += a[i];
            ++num;
        }
    }
    return num ? s / num : 0;
}
```

Împărțirea la 0 ar genera valoarea NAN (not a number, math.h)
⇒ returnăm o valoare (0) care nu poate fi rezultat normal (≥ 5)

Căutarea unui element într-un tablou

Care este cel mai mic factor prim al lui $n \leq 1000$?
(avem toate numerele prime p cu $p^2 \leq 1000$)

```
#define NP 11
unsigned prim[NP] = {2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31};

unsigned factor(unsigned n)
{
    for (unsigned i = 0; i < NP; ++i)
        if (n % prim[i] == 0) return prim[i]; // factor prim
    return n; // nu s-a gasit factor prim <= 31
}
```

Se ieșe din ciclu (cu break, sau cu return din funcție) când s-a găsit un element care satisfacă condiția (aici: divide numărul dat)
La ieșirea normală din ciclu (nu s-a găsit niciun element bun)
trebuie returnată altă valoare care să indice acest lucru (aici: n)

Căutarea unui element într-un tablou

Când vrem să ieşim doar din ciclu, nu din funcție, folosim **break**; Inițializăm rezultatul cu valoarea care indică eşecul căutării.

```
#include <stdio.h>

#define NP 11
unsigned prim[11] = {2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31};

int main(void)
{
    unsigned n = 751, p = n;          // p = n inseamna n prim
    for (unsigned i = 0; i < NP; ++i)
        if (n % prim[i] == 0) { p = prim[i]; break; }
    if (p < n) printf("%u e cel mai mic factor prim al lui %u\n",
                      p, n);
    else printf("%u e prim\n", n);
}
```

Memorarea frecvențelor de apariție

Câte caractere de fiecare fel apar într-un text ?

```
#include <stdio.h>

int main(void)
{
    int c;
    unsigned frq[256] = {0};      // indexat dupa caractere
    while ((c = getchar()) != EOF)
        ++frq[c];   // incr. nr. de la pozitia c (cod ASCII)
    for (unsigned car = 0; car < 256; ++car)
        if (frq[car] != 0)
            printf("%c a aparut de %u ori\n", car, frq[car]);
    return 0;
}
```

Tablouri și siruri de caractere

```
char cuvant[20];      // tablou de caractere neinitializat  
char nume[3] = { 'E', 'T', 'C' };    // exact 3 caractere
```

În C, termenul *sir de caractere* înseamnă un tablou de caractere încheiat în memorie cu caracterul '\0' (cod ASCII 0).

Constantele sir "salut\n" se termină tot cu '\0',
terminatorul '\0' (caracterul nul) nu se citește / tipărește

```
char msg[] = "test";      // 5 octeti, terminat cu '\0'  
char msg[] = {'t','e','s','t','\0'};    // același, scris altfel  
char sir[20] = "test";   // restul pana la 20 sunt '\0'
```

La siruri inițializate, dar fără dimensiune dată (ex. msg mai sus)
se alocă dimensiunea inițializatorului + 1 pt. caracterul '\0'

Toate *funcțiile standard* au nevoie de *siruri terminate cu '\0'*

Tipul pointer

Rezultatul unei operații *adresă* are *un tip*, ca și orice expresie

Pentru o variabilă declarată *tip x*; *tipul adresei sale &x* e *tip **
(*pointer la tip*, adică: adresă unde se află un obiect de acel *tip*)

Numele unui tablou are tipul pointer la tipul elementului

```
int a[4];      a are tipul int *
char s[8];    s are tipul char *
```

În antetul funcției, void f(*tip a[]*) înseamnă void f(*tip *a*)
(de aceea dimensiunea: void f(*tip a[6]*) *nu contează*)

Valoarea *NULL* (0 de tip *void **, adică adresă de tip neprecizat)
indică o *adresă invalidă* (folosită când trebuie returnată o valoare
de tip adresă, dar funcția nu s-a încheiat cu succes)

Un sir de caractere este (are tipul) `char *`

În C, un sir de caractere e reprezentat prin *adresa* lui.
inclusiv *constantele* sir: "sirul"

Această adresă (și deci sirul) are tipul `char *`

ATENȚIE! 'a' e un `char`, dar "a" e un sir (adresă, `char *`)

Un sir (constant sau nu) se termină cu caracterul nul '\0'

Funcțiile care lucrează cu sirul pot să astfel unde se termină
(NU mai au nevoie de parametru lungime).

ATENȚIE! Comparăm siruri cu `strcmp`, `strncmp`, NU cu ==
== compară adrese (UNDE se află sirurile), NU conținutul lor!

ATENȚIE! o *constantă* sir "test" NU poate fi modificată
(nu dați ca parametru la o funcție care modifică sirul primit)

Functii cu siruri de caractere (string.h)

```
size_t strlen(const char *s); // returneaza lungimea sirului s
char *strchr(const char *s, int c); // cauta caract. c in s
char *strstr(const char *big, const char *small); // cauta sir
// ambele returneaza adresa unde e gasit sau NULL daca nu exista

char *strcpy(char *dest, const char *src); // copie src in dest
char *strcat(char *dest, const char *src); // concat src la dest
// ambele necesita destul loc la dest, ATENTIE LA DEPASIRE!
int strcmp (const char *s1, const char *s2); // compara
// returneaza intreg < 0 sau 0 sau > 0 dupa cum e s1 fata de s2

char *strncpy(char *dest, const char *src, size_t n);
char *strncat(char *dest, const char *src, size_t n);
// copiază(concateneaza cel mult n caractere din src la dest
int strncmp (const char *s1, const char *s2, size_t n);
// compara sirurile pe lungime cel mult n caractere
```

size_t: tip intreg fară semn pentru dimensiuni

const: specificator de tip: obiectul respectiv nu e modificat

Tablouri multidimensionale (matrice)

Sunt de fapt tablouri cu elemente care sunt la randul lor tablouri.

Declarație: *tip nume[dim1][dim2]...[dimN];*

Exemplu: double m[6][8]; int a[2][4][3];

m: tablou de 6 elemente, fiecare un tablou de 8 reali.

Element: m[4][3]

Și aici: dimensiuni *constante* (în C99: cunoscute la declarare)

Elementele tabloului sunt dispuse succesiv în memorie:

$m[i][j]$ e pe poziția $i * \text{COL} + j$

Un exemplu cu matrice

```
#define LIN 2    // numarul de linii
#define COL 5    // numarul de coloane
int main(void) {
    double a[LIN] [COL] = { {0, 1, 2, 3, 4}, 5, 6, 7, 8, 9 };
    // initializat cu accolade la fiecare linie, sau un singur sir

    for (int i = 0; i < LIN; ++i) { // parcurge linii
        for (int j = 0; j < COL; ++j) // parcurge coloane
            printf("%f ", a[i][j]);
        putchar('\n'); // sfarsit de linie
    }
    return 0;
}
```

Tablouri de dimensiune variabilă (C99)

cu dimensiune cunoscută la declarare (ex. parametru la funcție)

```
#include <stdio.h>
void fractie(unsigned m, unsigned n) {
    int apare[n];           // dimensiune data de parametrul n
    for (int i = 0; i < n; ++i) apare[i] = 0;      // initializare
    printf("%u.", m/n);    // catul = partea intreaga
    while (m %= n) {        // rest nenul
        if (apare[m]) { putchar(10*m/n+'0'); break; } // periodic
        apare[m] = 1;       // marcam ca apare
        m *= 10;            // deplaseaza cu o pozitie
        putchar(m/n + '0'); // catul = urmatoarea cifra
    }
    putchar('\n');
}
int main(void) {
    fractie(5, 28);        // 5/28 = 0.178571428...
    return 0;
}
```

Tablouri multidimensionale ca parametri la funcții

$m[i][j]$ e pe poziția $i*COL+j \Rightarrow$ trebuie cunoscut COL \Rightarrow trebuie toate dimens. în afară de prima. Ex: $A_{lin \times 10} \times B_{10 \times 6} = C_{lin \times 6}$

```
void matmul(double a[][][10], double b[][][6], double c[][][6], int lin)
    for (int i = 0; i < lin; ++i) // functia e buna doar pentru
        for (int j = 0; i < 6; ++j) { // matrici cu dim. 10 si 6
            c[i][j] = 0;
            for (int k = 0; k < 10; ++k) c[i][j] += a[i][k]*b[k][j];
        }
    } // pentru folosire vom scrie (de exemplu in main):
double m1[8][10], m2[10][6], m3[8][6]; // le dam apoi valori
matmul(m1, m2, m3, 8); // NU: m1[][], NU: m2[][], NU: m3[8][6]
```

C99 permite ca parametri tablouri de dimensiuni variabile, dar cunoscute în momentul apelului: și dimensiunile sunt parametri

```
void matmul(int l, int n, int p, double a[][][n], double b[n][p],
            double c[][][p]); // n, p declarati inainte de folosire
```